

TÌM PHÍT TRONG LÁ BẢN ĐỒ

Mỗi khi ra đường nhìn các bé đeo chìa khóa phía sau lưng, kẽ nứt mẻ tuôn th缓缓 trong lông lênh láng i cậy tôi ngày càng.

Thật đúng như vậy, mặc dù đã bốn mươi năm trôi qua, trong tôi còn mãi ngang chừng như mực đâu đây. Ngày ấy, tôi học lớp 5a của trường lớp Khánh Phúc, xã Khánh Thôn, quán Hồi Long, tỉnh Bình Thuận, bây giờ là thị trấn Mũi Né, một địa danh du lịch cho khách trong và ngoài nước.

Ngày ấy quê tôi còn hoang sơ và nghèo nàn lắm. Mọi người dân ở đó đa số sống bằng nghề chài lưới. Trồng hòn cát tôi là gòn chà cù và cách biển khoảng trăm mét. Tới nhà tôi đón trống phai qua một con dốc, dân đón phỏng ngày ấy vẫn hay gọi là dốc "Bà Banh". Mãi đến hôm nay đất nện c蒺藜 u đồi mòn ngày xưa dân không khéo sờ nhau nhưng tên gọi ấy vẫn không thay đổi.

Trong lớp học của tôi, tôi chỉ rõ tinh thần vui móm bốn tên Xi. Bốn này giờ toán, còn tôi lười giời văn. Hai đứa hờn ý nhau. Bốn ấy chia tôi làm toán nhau tôi bí và ngạc nhiên vì tôi chỉ bốn ấy làm văn một khi bốn chia tìm đồng phỏn móm bài.

Theo thiền khói biếu của năm 1973 có bài tiễn học sinh, học hai buổi trong một ngày. Tôi còn nhớ nhỉn, buổi sáng học tập làm văn, buổi chiều học toán. Sáng hôm ấy tôi rất vui vì tâm lý chung mà! Ai giỏi môn nào thì yêu môn ấy, nhuần ngâm cõi đã đỗ môn ấy rồi, học không vô mà thi gian dài vô tận nữa. Trong đánh tùng-thùng báo hiếu gửi chào cõi đỗ chuồn bù vào học. Vào lòp, cõi lòp đống dãy hát bài quốc ca. Cô giáo tôi hôm ấy rất xinh tươi trong chiếc áo dài màu hoàng yến. Cô cầm thõi cõi gõ nhỉn vào bàn cõi cô rủi bùo: "Hôm nay gửi tập làm văn, các em tõi cho cô cõi nh một đêm trăng miên thôn dã". Tôi nhớ nhỉn cõi ng lên. Giúi vẫn đã thích gửi ấy rồi lõi còn tõi một đêm trăng miên thôn dã thì quõi thõi chõng còn gì thú vui bùng. Tôi loay hoay lõi trong cõi giúy viết và ý nghĩ không biết tõi đâu mà tôi cúi đầu viết, viết. Tôi còn nhớ phón mõ bài tôi đã làm:

Nhân ngày nghỉ hè tôi vui quê thăm

ngõi. Nơi đây tôi có dãy phòng thõi cõi một đêm trăng miên thôn dã".

Sang phần thân bài:

"Càng vui khuya, trăng càng lên cao. Xa xa có tiếng chuông chùa vang vui ngây đây nhỉn đánh thõi tôi trõi vui thõi cõi..."

Tôi cõi làm cho klop sõm đõi đõi cõi ra chõi. Tõi phia sau lõng tôi có tiếng cõi Xi gõi: "Phõng! Mày chõi tao mõ bài đi, sao khó quá". Nghe nó bõo tôi thõi y thõi ng nó, đang nghĩ cách tìm cho nó một mõ bài phõi khác vui tôi. Toán thi copy đõi cõi vì đáp sõi giõng nhau, chõi văn làm sao mà giõng ý đõi cõi. Tôi quay xuõng bõo vui bùn: "Mày đõi chút nha". Ngay lúc ấy lõp trõi ng cõi tôi lên trõi cõi tõi mõng ghi tên. "Phõng, Xi" Nhõng ai có tên trên tõi mõng là vi phõm, nói chuyõn trong giúi làm bài. Nhìn thõi y tôi tái cõi một nhõng không lo nhiõu vì bài văn cõi sõp đi đõi phõn kõt luõn rõi. Bùi nào cũng ghi tên vào "Bõng vàng" rõi nên tôi chép qua mõnh giúy và quay ra sau đõi a cho bùn.

Hết giờ học văn, sõp đõi cõi ra chõi. Tôi bõt đõi u lo cho buổi chiều môn toán đõi. Tôi và Xi ra gõc cây bùi đõi ngõi. Miõng lép nhép "Nam mô a di đà phõt, chiõu nay cho con làm toán đõi cõi".

